

święcić jedynie i wyłącznie sprawom tym, które uważałem dla siebie za najodpowiedniejsze, — sprawom wojskowym.

Ale, jako żołnierz, posłusznie stoję wobec postanowienia waszego, którzy reprezentujecie tutaj całą Ojczyznę. Przyjmuję ten urząd, który wy swoim postanowieniem mnie oddajecie. Liczę, że przy tym zaufaniu ułatwicie mi ogromnie niesienie tego ciężaru, który na barki mi włożyliście.

A chcę wierzyć, moi panowie, że razem z Sejmem dokończę wykonania tego testamentu, który nam przez przodków, jęczących w niewoli, został przekazany. Stworzyliśmy Polskę wolną i niepodległą, Polska tęskni do ostatniego słowa, — które w tym testamencie stoi, — do Polski istotnie zjednoczonej. Chcę wierzyć, że przy pomocy całego Sejmu uda się tej pracy, która wydaje się nieraz bardzo ciężką, z tryumfem i sławą dla Polski dokonać. Jeszcze raz dziękuję panom.

ODPOWIEDŹ NA DEPESZĘ NACZELNEJ RADY LUDOWEJ W POZNANIU

(28 lutego 1919 r.)

W listopadzie 1918 r. odbyły się w Poznańskim wybory delegatów na t. zw. «Sejm dzielnicowy». Ciało to, znajdujące się pod wyłącznymi wpływami Narodowej Demokracji, obradowało w Poznaniu w dniach od 3 do 5 grudnia 1918 i powołało 70 osób, które utworzyły «Naczelną Radę Ludową». Jej organem wykonawczym był t. zw. «Komisariat Naczelnej Rady Ludowej», złożony z 6 osób.

«Komisariat» ten wysłał dnia 21 lutego 1919 do Naczelnika Państwa depezę, która wyrażała radość z powodu jednozgodnej uchwały sejmowej, oddającej Piłsudskiemu «naczelne kierownictwo kraju», widząc w tej jednozgodności «zapowiedź zgodnej współpracy Sejmu i Naczelnika Państwa» i kończyła się wyrazami nadziei, że ziemia poznańska «niebawem złączy się ze wspólną Macierzą».

Odpowiedź Piłsudskiego podajemy według «Kuriera Polskiego» z 1 marca 1919 r.

Do Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu.

Dziękuję serdecznie Wielce Szanownym Panom za przesłane mi wyrazy zaufania. W rozpoczętym pod znakiem jedności dziele budowania państwowości polskiej naczelnym dążeniem być musi i będzie złączenie poszczególnych ziem Rzeczypospolitej Polskiej w jednolity organizm państwowy. Prastara ziemia, która była kolebką państwa, utrzymana dla polskości

walką i trudem pokoleń, stanie się Rzeczypospolitej cennym klejnotem i przykładem wielu cnót obywatelskich.

Józef Piłsudski.

ODPOWIEDŹ NA ŻYCZENIA FRANCUSKIEGO PREZYDENTA RADY MINISTRÓW CLEMENCEAU, PRZYSŁANE Z OKAZJI POWIERZENIA PIŁSUDSKIEMU WŁADZY NACZELNIKA PAŃSTWA

(7 marca 1919 r.)

Prezydent francuskiej Rady Ministrów, Jerzy Clemenceau, przysłał za pośrednictwem francuskiego ambasadora Noulens'a depezę z dnia 27 lutego 1919 r., wyrażając radość z powodu powierzenia Piłsudskiemu przez Sejm władzy Naczelnika Państwa. Uchwałą z dnia 20 lutego 1919 r. «Głosy ziomków, — mówi w tej depeży Clemenceau — które padły bez różnicy stronictw na Pańską osobę, są szczęśliwym świadectwem jedności narodowej i szacunku powszechnego, jakim Pana otaczają. Wychodzi Pan z więzienia niemieckiego, aby zająć pierwszy urząd w swym państwie, uosabiając w ten sposób cierpienia swej ojczyzny, jak również jej przyszłość szczęśliwą».

Piłsudski za pośrednictwem również ambasadora Noulens'a odpowiedział prezydentowi Clemenceau niżej przytoczoną depezą. Wbrew przyjętej przez nas zasadzie nieuwzględniania depeż wymienianych przy różnych okolicznościach z szefami państw obcych umieszczamy tę depezę ze względu na zawarty w niej postulat przysłania do kraju oddziałów wojskowych, sformowanych we Francji. Podajemy depezę tę według «Monitora Polskiego» z dnia 10 marca 1919 r.

Do Jego Ekscelencji Pana Jerzego Clemenceau, prezydenta rady ministrów w Paryżu.

Panie Prezydencie!

Dzięki uprzejmemu pośrednictwu Pana Ambasadora Noulens'a miałem zaszczyt otrzymać depezę Waszej Ekscelencji z dnia 27 lutego, w której był Pan łaskaw wyrazić w imieniu Francji życzenie szczęścia i pomyślności dla Polski, z okazji powierzenia mi przez Sejm godności Naczelnika Państwa Polskiego.

Głęboko wzruszony uprzejmymi słowami, jakie Wasza Ekscelencja, jako tłumacz uczuć potężnego sprzymierzeńca Polski, zechciał skierować do mnie, pospieszam prosić Waszą Ekscelencję, aby przyjął moje najgorętsze podziękowania, do których z głębi serca przyłącza się cały naród polski.